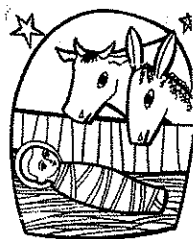

VÁNOCE V KOSTELE

18. 12. Čtvrtá adventní neděle	9.30	Velká Lhota ve sborové místnosti na faře	slouží T. Vítek
18. 12. Čtvrtá adventní neděle	11.00	Valtínov ve sborové místnosti na faře	slouží T. Vítek
25. 12. BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ	9.30	Velká Lhota v kostele se sv. večeří Páně	slouží P. Melmuk
25. 12. BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ	11.00	Valtínov v kostele se sv. večeří Páně	slouží K. Frühbauerová
1. 1. NOVÝ ROK	9.30	Velká Lhota ve sborové místnosti na faře se sv. večeří Páně	slouží E. Melmuková
1. 1. NOVÝ ROK	11.00	Valtínov ve sborové místnosti na faře se sv. večeří Páně	slouží K. Frühbauerová

FARNÍ SBOR ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ VE VELKÉ LHOTĚ U DAČIC

Velká Lhota u Dačic č. 37, 380 01 Dačice,
 telefony: kurátor František Novák 384 499 155, 723 483 169
 administrátor Tomáš Vítek 604 749 919
<http://velka-lhota-u-dacic.evangnet.cz>
 e-mail: velka-lhota-u-dacic@evangnet.cz
 číslo bankovního účtu: 189 882 501/0300

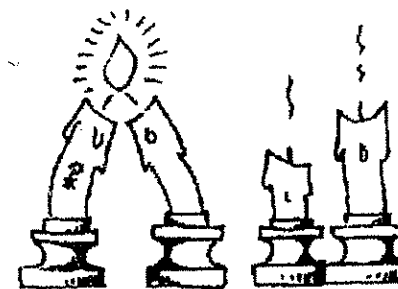
Vánoční dopis 2011

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ VE VELKÉ LHOTĚ

Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. – Tohle zpívají andělé nad Betlémem ve známém vánočním příběhu. Pokoj v zemi a v lidech dobrá vůle. Moc rád bych si takhle slova spojil s letošními Vánoci v naší zemi. Přiznávám, že mi to moc nejde. V poslední době slyšíme ze všech stran jiná slova: krize, korupce, extremismus, boj o přežití, válka ad. Hromada lidí má celkem oprávněně strach z budoucnosti, někteří už našli svého nepřítele – ty, kdo za to můžou – prý jen, co je vyženeme či vyhubíme, bude zase dobře. Jiní raději na to všechno kašlou, rezignovali a starají se jen o sebe.

Možná by se ještě někdo našel, kdo by stál o to slyšet: Nebojte, bude zase dobře, budeme mít zase klid, hodně práce, hodně peněz a vůbec to bude lepší. Mně se to říkat nechce. Už proto, že se máme pořád mnohem líp než naši otcové a dědové. A taky: Proč bychom se měli mít zase a ještě líp? Proč by to nemohlo být daleko horší, nejistější a bolestnější? Kde se vzala ta myšlenka, že máme nárok na to mít se jen dobře, žít v míru, neustále „růst“? Jistě, strašení je taky k ničemu (a nadávání teprve!). Ale přiznat si, že to lepší, zdá se, nebude a je dobré s tím rozumně počítat – to strašení není.

Víra v Krista ovšem nedává zastavit se jen u přiznání si stavu věcí. Víra si rozumí s nadějí. Avšak návod či nějaké univerzální moudro, jak v této blížící se nejisté době najít cestu dál ke světlým

zítřkům – to nemám. Zůstanu u toho, že třeba žádná taková cesta ke světlým zítřkům zrovna na obzoru není. A přidám jen to, co mi přesto přijde k životu vedoucí a život umožňující. I když nadchází v Evropě, ve světě a jistě i u nás doba nezanedbatelných sociálních, hospodářských i duchovních změn.

Křesťanům by takhle nejistá doba neměla být úplně cizí. Mají s ní zkušenost takřkajíc v genech. Křesťanům šlo už v počátcích do slova o krk – v poměrech Římské říše, která byla tehdy též na vrcholu růstu a tudíž současně i před naprostým rozpadem. Zdá

se, že i všechny další dlouhodobě přínosné či naopak destruktivní přeměny společnosti se rozvíjely v atmosféře vnějšího (politického či církevního) úpadku a v atmosféře velkých sociálních pohybů ve společnosti.

Pro změny tohoto druhu se obecně užívá slovo „krize“. To je původně řecké slůvko a znamená soud, rozhodnutí, obrat. Rozhoduje se o obratu k horšímu nebo lepšímu. Krize vede ke změnám v navyklém způsobu života, vyvolává stav nejistoty, ohrožení, stresu a vyžaduje proto nové způsoby zvládnutí situace i tomu odpovídající vnitřní změny. To, prosím, říkají psychologové a myslím, že je to přesné.

Krize – ať už osobní či společenské – nejsou nikdy příjemné. Ale hledání úhybných manévřů vede v osobním i společenském měřítku vždy jen k dalšímu a hlubšímu rozkladu.

Specifický křesťanský úkol vidím v této situaci především v tom: „zůstat lidmi“ a chovat se „lidsky“. Lidí, kteří na to zapomenou či se lidskosti záměrně vzdají – je v krizových dobách vždycky velká spousta. Hledá se nepřítel, řeší se, kdo za to může, kdo je větší zloděj, kdo je větší vlastenec, kdo víc bojuje s korupcí, kdo líp umí zamést s lidmi, kteří jsou na obtíž, kdo je nesmlouvavější.

Do této atmosféry musí zaznít křesťanský hlas, který nebude zvát k ničemu méně důležitějšímu, než je „lidskost“. Lidské je podle Božího projektu: odpouštět, být milosrdný, toho, kdo se ke mně přiblíží („bližního

ho“) považovat za přednějšího než sebe, nedělat konečné soudy, nevraždit slovy a zvláště nat na staré a všelijak nemohoucí. A taky se s každou případnou nápravou pokusit začít sám u sebe.

Kdo se o tuto lidskost někdy pokoušel, ví, že to není to samé jako být hodný a vždy usměvavý. Zachovat si lidskost ve vztazích k druhým si naopak žádá veškerou lidskou sílu, dobrou vůli, zatlačit slzu a jít třeba i přes rozvaliny vlastních představ dál.

Ústřední vánoční zprávou je: Bůh se stal člověkem. Bůh neztratil lidskost, nýbrž sám do ní vkročil jako úplně každý člověk – narodil se z ženy. To proto, aby už nikdo nikdy nemohl nad lidskostí mávnout rukou či odsunout jí, protože se zrovna nevyplatí.

**Jménem staršovstva
evangelického sboru
ve Velké Lhotě u Dačic
přeji Vám i Vaším blízkým
pokojné a radostné
sváteční dny.**

**A taky
odvahu zachovat se lidsky
až toho bude třeba!
Víc odvahy
a méně strachu
do roku 2012.**

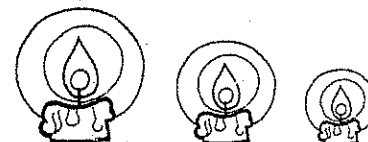
Tomáš Vítek, farář

informace ze sboru

Ⓢ Sbor je od letošního února po nástupu farářky Kateřiny Frühbauerové na rodičovskou dovolenou **administrován** farářem Tomášem Vítkem z Horních Dubenek. Administrace je vždy jakýsi „nouzový“ stav, ve kterém jsou zajištěny nedělní (a sváteční) bohoslužby a vykonávány služebnosti (zejm. pohřby). Ostatní sborová činnost (katecheze a pastorační) je umněšena na naprosté minimum a klade tak větší nároky na vzájemnou službu a otevřenost mezi členy sboru.

Ⓢ Nedělní a sváteční **bohoslužby** se v letošním roce dařilo z velké části pokrýt službou faráře či farářky – od zač. února do konce listopadu bylo ve Velké Lhotě 45 bohoslužeb a jen 10 z nich byly tzv. „čtené bohoslužby“. Za službu předčítání ve V. Lhotě děkujeme ses. Boženě Kopřivové a ve Valtínově ses. Anděle Němcové. V uplynulém roce ve sboru posloužila celá řada kazatelů a kazatelek. Zvláštní poděkování patří rodině Melmukových z Telče, kteří do Lhoty ochotně a pravidelně přijíždí vypomoci.

Ⓢ Prosíme ty členy a členky sboru, kteří ještě letos nezaplatili pravidelný „salár“ (členský příspěvek každého člena církve), aby tak učinili. Způsoby platby jsou stále stejné – osobně, převodem na účet sboru (**189 882 501/0300**) či poštou. **Všem salárníkům, dárcům a pravidelným přispěvatelům děkujeme!**

Ⓢ V roce 2011 jsme se při **pohřebním** shromáždění rozloučili s těmito členkami a členy sboru:

Blažena Skořepová z Lipnice, Stanislav Filip ze Soumrakova, Anna Voralová z Velké Lhoty / Prahy, Stanislav Novák z Valtínova, Karel Havlík z Maršova, Blahoslav Kořínek ze Světlé, Libuše Kučerová z Markvarce.

Ⓢ Při bohoslužbách byli v našem sboru **pokřtěni**: Tomáš a Tereza Houškovi, Lenka Rokytová, Vojtěch Bártů.

Ⓢ V roce 2011 oslavili významné **životní jubileum**:

70 – Klimešová Stanislava, Novotná Zdenka

75 – Kolaříková Marie, Nováková Dobromila, Tůmová Helena

80 – Bačáková Věra, Kolařík Jaroslav, Lojka Karel, Menšík Josef, Plachá Marie, Zabloudivá Věra

85 – Štěrba Josef, Žluč Jaroslav

90 – Kolmanová Bohumila
Blahopřejeme!